

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

žalobce: **J. P.,**
bytem X,
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Živnůstkou
sídlem Masarykovo náměstí 225, Benešov

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 2. 2017, č. j. 029662/2017/KUSK

takto:

Rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 2. 2017, č. j. 029662/2017/KUSK, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Petra Živnůstky, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž

žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí M. ú. V. (dále jen „s. ú.“) ze dne 14. 12. 2016, č. j. 38473/2016/VÝST-Pr (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím s. ú. uložil žalobci podle § 173 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) pořádkovou pokutu ve výši X Kč z důvodu, že se bez omluvy nezúčastnil na výzvu správního orgánu k. p. u č. p. X v katastrálním území R. (stejně jako všechny nemovité věci uvedené v tomto rozsudku).

2. Žalobce uvádí, že požádal s. ú. o posouzení existence stavby. O takové žádosti se nevede správní řízení. Dle žalobce v projednávané věci nebyl naplněn žádný z obligatorních důvodů pro nařízení k. p. ve smyslu § 133 odst. 1 stavebního zákona. Namítá, že správní orgány zatížily řízení vadou, neboť neodůvodnily existenci veřejného zájmu na nařízení k. p. K tomu poukazuje na komentářovou literaturu, podle níž může s. ú. nařídit k. p. v dalších případech pouze za předpokladu, že je dán veřejný zájem na jejím provedení. Dále žalobce namítá, že správní orgány nesprávně odvozují povinnost žalobce k účasti na k. p. z § 133 odst. 4 stavebního zákona. Žalobce se domnívá, že jej považují za stavebníka, s čímž nesouhlasí. Odmítá, že by byl stavebníkem z důvodu podání žádosti o potvrzení existence stavby. Žalobce má za to, že neměl povinnost se k. p. účastnit, a proto mu nebylo možné uložit pořádkovou pokutu za porušení této povinnosti. Namítá také, že pořádkovou pokutu dle § 173 odst. 1 písm. b) stavebního zákona lze uložit pouze za předpokladu, že bylo závažným způsobem ztíženo provedení k. p. Provedení k. p. nemohlo být dle žalobce závažným způsobem ztíženo, neboť dle vyjádření správních orgánů byla k. p. provedena. Dále žalobce tvrdí, že byl na místě k. p., tedy ve svém bydlišti, přítomen, avšak nikdo se na k. p. nedostavil. K tomu navrhuje k důkazu fakturu vystavenou za v. j. uvedeného dne a potvrzení dodavatele o tom, že j. byla vyvezena v době od X do X hodin, a dále výpis telefonních hovorů z domácího telefonu žalobce v časech X, X a X, jimiž dokládá, že jeho m. telefonovala na s. ú., aby zjistila, proč se na k. p. nikdo nedostavil. Uvádí, že by bylo nelogické, aby požádal o potvrzení existence stavby, nedostavil se na k. p., ačkoli byl v místě bydliště přítomen. V předmětnou dobu zjišťoval, zda se bude p. konat a dotazoval se dopisem ze dne X na náhradní termín jejího konání. Žalobce namítá, že žalovaný založil napadené rozhodnutí pouze na konstatování důvěryhodnosti tvrzení s. ú. a rezignoval na posouzení zákonnosti prvostupňového rozhodnutí, splnění podmínek pro uložení pořádkové pokuty a porušení povinnosti žalobcem. Žalobce též namítá, že napadené rozhodnutí je neurčité, neboť postrádá posouzení přiměřenosti výše pořádkové pokuty ve vztahu ke konkrétním poměrům daného případu.
3. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvádí, že žalobce požádal o ověření h. s. na pozemku p. č. X/X na základě požadavku k. ú. S. ú. žalobce v souladu s § 133 odst. 4 stavebního zákona vyzval k účasti na k. p., kterou svolal k ověření skutečností uvedených v žádosti, a upozornil ho na možnost uložení pořádkové pokuty za neúčast na k. p. dle § 173 stavebního zákona. Žalovaný zdůrazňuje, že dle § 133 odst. 1 stavebního zákona může s. ú. provést k. p. v případech, kdy je to potřebné pro plnění úkolů stavebního řádu. Poukazuje na vyjádření s. ú. v předkládací zprávě k odvolání, v němž konstatoval, že k. p. byla stanoveného dne u domu č. p. X uskutečněna za účasti d. r. s. ú., v. s. pozemku s m. a s. obce. Na k. p. byl sepsán protokol, v němž je zaznamenána doba zahájení jednání, vyjádření p. i údaj o tom, že se žalobce nedostavil. Uvádí, že pokud by žalobce, který požádal o potvrzení existence stavby, nebyl stavebníkem, platí pro něj povinnost vlastníka stavby plynoucí z § 154 odst. 1 písm. c) stavebního zákona. Konstatuje, že důsledky staveb přechází na nového vlastníka. S. ú. oznámil k. p., aby

dostatečně prověřil stav věci v souladu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Skutečnost, že k. p. proběhla, nemá vliv na skutečnost, že se žalobce k. p. neúčastnil, což je doloženo protokolem podepsaným při místním šetření z. o. Žalovaný trvá na tom, že postup dle § 173 stavebního zákona byl na místě a napadené rozhodnutí je přezkoumatelné.

4. Žalobce v replice doplnil, že žalovaný v rozhodnutí ze dne 14. 9. 2017, č. j. 113402/2017/KUSK, ve věci posouzení existence stavby zrušil usnesení s. ú. ze dne 28. 6 2017 a řízení zastavil. V odůvodnění žalovaný potvrdil názor žalobce, že o ověření projektové dokumentace se nevede řízení. Pokud se nevede řízení, nemohla být dle žalobce důvodně nařízena k. p. stavby. Žalobce se domnívá, že správní orgány vymáhají plnění povinností, které nebyly nutné k plnění úkolů s. ú.
5. Soud po zjištění, že žaloba je včasná, podaná oprávněnou osobou a jsou splněny i další podmínky jejího věcného projednání napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů přezkoumal vycházející ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
6. Soud o věci rozhodl bez jednání, neboť účastníci na výzvu soudu nesdělili, že s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasí, a má se tedy za to, že s tímto postupem souhlasí (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
7. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce podal dne 25. 10. 2016 žádost o posouzení stavby dle § 125 odst. 2 stavebního zákona, a to h. b. (ch.) ve vlastnictví žalobce na pozemku p. č. X/X s tím, že jde o stavbu asi z X. st. Přílohou žádosti měla být zjednodušená dokumentace stavby dle § 4 a přílohy č. 3 vyhlášky č. 499/2006 Sb., která nebyla součástí předloženého správního spisu.
8. Dne X bylo žalobci doručeno oznámení k. p. ze dne X, jímž s. ú. nařídil k. p. stavby s odkazem na § 133 odst. 1 stavebního zákona za účelem ověření skutečností uvedených v žádosti na X v X hodin se schůzkou pozvaných na místě stavby u č. p. X v R. Oznámení obsahovalo výzvu k účasti na k. p. s odkazem na § 133 odst. 4 stavebního zákona a poučení, že za neúčast na k. p. může být uložena pořádková pokuta do 50 000 Kč podle § 173 stavebního zákona. Dále bylo uvedeno, že pro vstup na pozemek a do stavby platí § 172 odst. 2 až 6 stavebního zákona. Oznámení k. p. bylo zasláno též obci R. a J. O.
9. Dle protokolu č. j. 37313/2016/VÝST-Pr bylo X v X zahájeno ústní jednání při p. stavby dle § 133 stavebního zákona. Na základě žádosti o potvrzení existence stavby byla provedena k. p. na pozemku p. č. X/X. Přítomny byly ú. o. Ing. I. P. a Ing. H. P. a dále paní J. O., která uvedla, že by souhlasila se stavbou, pokud by v. souhlasil s umístěním stávající p. b. a v. b. na pozemku p. č. st. X. Žalobce se na jednání nedostavil.
10. V podání ze dne 8. 12. 2016 doručeném s. ú. dne 14. 12. 2016 žalobce uvedl, že na základě výzvy s. ú. očekával ve stanovenou dobu na pozemku pod č. p. X ostatní p. o. Vchod do dvora i do domu byl odemčen a je opatřen zvonkem. Nikdo se však k č. p. X nedostavil. Ačkoli v žádosti uvedl telefonický kontakt, nebyl informován o změně termínu. Žádal o vysvětlení a sdělení náhradního termínu k. p.
11. S. ú. prvostupňovým rozhodnutím uložil žalobci dle § 173 odst. 1 písm. b) stavebního zákona pořádkovou pokutu ve výši X Kč z důvodu, že se bez omluvy neúčastnil na výzvu správního orgánu k. p., ač k tomu byl povinen. V odůvodnění uvedl, že se žalobce nedostavil ke k. p., která se konala X. Konstatoval, že jelikož nelze konat ústní jednání bez

jeho osobní účasti, rozhodl o uložení pořádkové pokuty. Uvedl, že účast žalobce je nutná pro zajištění řádného průběhu řízení. Vzhledem k dobré znalosti místních poměrů nemohl rozhodnout ve věci bez řádného projednání. Na k. p. pozval účastníky, aby došlo ke vzájemné dohodě. Bez účasti žalobce bylo jím vyvolané řízení zbytečné a vedlo pouze ke vzniku nákladů správního orgánu a ostatních účastníků. Konstatoval, že při stanovení výše pořádkové pokuty přihlédl k tomu, že šlo o první pochybení, a k významu předmětu řízení. V poučení bylo obsaženo „opětovné“ předvolání žalobce k ústnímu jednání na s. ú. dne X (zjevnou chybou v psaní uveden rok X) v X hodin s tím, že v případě opětovného nedostavení se může být žalobci znovu uložena pořádková pokuta podle § 173 odst. 1 písm. b) stavebního zákona nebo může být dle § 60 správního řádu předveden.

12. Žalovaný napadl prvostupňové rozhodnutí odvoláním, v němž namítal, že o ověření existence stavby se nevede řízení. Namítal, že nebyla naplněna skutková podstata pro uložení pořádkové pokuty vymezená v § 173 odst. 1 stavebního zákona ani § 62 správního řádu. Odmítl, že by se bez omluvy na k. p. nedostavil a závažným způsobem tím ztížil provedení k. p. Tvrdil, že na základě oznámení očekával ve stanovený den zúčastněné osoby před domem č. p. X v době od X do X hodin a nikdo se k jednání nedostavil. M. žalobce v X hodin telefonovala v. s. ú., který přislíbil věc prověřit. V X hodin uskutečnila další telefonát a bylo jí sděleno, že p. p. na místě byla. Uvedl, že telefonické hovory lze ověřit u telefonního operátora. Skutečnost, že žalobce byl v té době doma, může doložit fakturou za v. ž., u něhož byl v té době přítomen. Poukázal na to, že sám v podání ze dne X žádal o sdělení nového termínu k. p. Namísto odpovědi však bylo rozhodnuto o uložení pořádkové pokuty. Namítal, že provedení k. p. bylo zbytečné, neboť v souvislosti s řešením jiné věci proběhla k. p. předmětné stavby v p. r. X. Poukázal na to, že s. ú. sám zmínil dobrou znalost poměrů, jakož i na to, že žalobce byl v prvostupňovém rozhodnutí předvolán k ústnímu jednání do s. s. ú. Namítal také nepřezkoumatelnost rozhodnutí s tím, že nebyla řádně odůvodněna výše pokuty.
13. Žalobce doplnil odvolání v podání ze dne 10. 1. 2017. Uvedl, že jeho m. telefonovala v době, kdy se měla konat k. p., s. R., který uvedl, že o úřednicích nevěděl a našel je kolem X hod. u k., tedy na jiném místě, než na které byla k. p. svolána. Žalobce trval na tom, že u vstupu do stavby č. p. X se po celou dobu nikdo nezdržoval. Poukázal na to, že protokol ze dne X neobsahuje podpisy všech osob, které měly být dle s. ú. přítomny.
14. S. R. k výzvě s. ú. předložil písemné vyjádření, v němž popsal, že dne X viděl přijet ú. s. ú. v X hodin k b. do z. a. Během dvou minut se přesunuly na místo schůzky před vjezd a vchod do nemovitosti č. p. X, kam za nimi v X hod. dorazil. Na místo se dostavili také m. O. Cca v X hod. vešla Ing. P. do dvora a po asi dvou minutách se vrátila s tím, že nikoho neviděla. Dále postoupili na pozemek vjezdu k pozemku J. O. Posuzovaly se rozdíly nákresu hranic dotčené budovy se skutečným stavem. J. O. požadovala zaprotokolování svého podmíněného souhlasu s uznáním existence stavby. Protokol byl sepsán za jeho přítomnosti cca v X hod. M. žalobce ho telefonicky kontaktovala asi ve X hodin. Sdělil jí, že se místního šetření účastnil a byly na něm přítomny ú. s. ú.
15. S. ú. spolu s předložením spisu žalovanému uvedl, že dne X byla uskutečněna k. p. na místě stavby u domu č. p. X, k níž se dostavily r. s. ú., J. O. s m. a s. o. Žalobce, který podal žádost o posouzení existence stavby, na jejímž základě byla k. p. uskutečněna, se nedostavil. Na k. p. byl sepsán protokol. K. p. byla ukončena v X hod. Z důvodu nedostavení se uložil s. ú. žalobci pořádkovou pokutu a předvolal ho k ústnímu jednání na X, aby se vyjádřil ke geometrickému plánu, na němž je stavba zaměřena. K odvolání uvedl,

že na místě stavby proběhla v dřívějších letech k. p. Bylo sjednáno, že bude dodán geometrický plán s novým zaměřením, s nímž budou souhlasit vlastníci sousedního pozemku. Na předloženém geometrickém plánu nebyl souhlas vlastníka sousedního pozemku, na němž stavba částečně stojí. Aby prověřil stav věci, oznámil k. p. a vyzval účastníky, aby se dostavili na místo stavby. Zasahuje-li stavba na cizí pozemek, je dle s. ú. třeba dohoda vlastníků, neboť jinak by dodatečné povolení stavby, i pouhé osvědčení existence, představovalo zásah do práv vlastníka pozemku. Z protokolu je dle s. ú. zřejmé, že se k. p. konala za účasti několika dalších osob. Při jednání dne X měl být vyřešen nesoulad geometrického plánu se skutečným stavem, který byl zjištěn při k. p. Tyto skutečnosti s. ú. prověřil při k. p. dne X a potřeboval již pouze vyjádření žalobce, proč geometrický plán nesouhlasí.

16. Žalobce se vyjádřil ke stanovisku s. ú. v podání ze dne 16. 2. 2017. Zpochybnil požadavek souhlasu vlastníka sousedního pozemku s ověřením existence stavby. Poukázal na to, že ze stanoviska s. ú. vyplývá, že k. p. nebyla zmařena.
17. O odvolání bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím.
18. Podle § 173 odst. 1 písm. b) stavebního zákona stavební úřad může rozhodnutím uložit pořádkovou pokutu do 50 000 Kč tomu, kdo závažným způsobem ztěžuje postup v řízení nebo provedení k. p., anebo plnění úkolů podle § 172 tím, že se na výzvu s. ú. nezúčastní k. p., ač je k tomu podle tohoto zákona povinen.
19. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že pořádková pokuta může být uložena nejen v rámci zahájeného správního řízení, ale i mimo správní řízení, je-li třeba zabezpečit řádný průběh k. p. nebo plnění úkolů podle § 172. Podmínkou pro uložení pořádkové pokuty je skutečnost, že osoba závažným způsobem ztěžuje postup s. ú. v řízení, nebo provedení k. p. nebo plnění úkolů podle § 172 stavebního zákona (musí tedy jít o jistou intenzitu, resp. vážné důsledky). K. p. dle § 133 odst. 1 stavebního zákona lze provést i tehdy, je-li to potřebné k ověření dokumentace skutečného provedení stavby dle § 125 stavebního zákona, neboť jde o plnění úkolů stavebního řádu. Předpokladem nařízení k. p. dle § 133 odst. 1 stavebního zákona není vedení správního řízení. Provedení k. na základě nové žádosti dle § 125 stavebního zákona za účelem ověření předloženého geometrického plánu, na které poukázal v napadeném rozhodnutí žalovaný, lze v zásadě akceptovat.
20. Soud připomíná, že ačkoli smyslem ukládání pořádkových pokut je především umožnění efektivního průběhu činnosti správního orgánu, jde o součást správního trestání. Jednání, za které má být pachatel postižen, musí být nejen jednoznačně popsáno, ale také jednoznačně právně kvalifikováno (srov. rozsudek N. s. s. ze dne 17. 8. 2011, č. j. 9 As 38/2011-83).
21. V projednávané věci není ani z odůvodnění napadeného rozhodnutí zcela zřejmé, na základě jakého zákonného ustanovení a jakou úvahou správní orgány dospěly k závěru o povinnosti žalobce k účasti na k. p., kterou měl svým jednáním porušit. To nicméně souvisí i s tím, že žalobce v odvolání neexistenci povinnosti účasti na k. p. nenamítal. Soud se neztotožňuje s žalobcem, že nebyl dle stavebního zákona povinen se k. p. účastnit, neboť podle § 154 odst. 1 písm. c) stavebního zákona je vlastník stavby povinen k. p. stavby umožnit, a pokud tomu nebrání vážné důvody, této p. se zúčastnit. Žalobce, který jako vlastník stavby dle § 125 stavebního zákona žádal o ověření dokumentace skutečného provedení stavby, byl tedy povinen se nařízené k. p. zúčastnit, pokud mu v tom nebránily vážné důvody.

22. Žalovaný se přes odvolací námitky, v nichž žalobce namítal, že k. p. byla provedena a řízení se ve věci ověřování dokumentace skutečného provedení stavby dle § 125 stavebního zákona nevede, v napadeném rozhodnutí nevysvětlil, jakým způsobem měl být naplněn předpoklad pro uložení pořádkové pokuty spočívající v závažném ztížení postupu v řízení, provedení k. p., anebo plnění úkolů podle § 172 stavebního zákona. Žalovaný pouze citoval § 173 odst. 1 písm. b) stavebního zákona a konstatoval, že tato situace v řešeném případě nastala, neboť z protokolu z k. p. plyne, že žalobce nebyl přítomen. Neúčast na k. p. je však pouze jedním z předpokladů pro naplnění skutkové podstaty dle § 173 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Naplněním ostatních předpokladů se žalovaný v napadeném rozhodnutí nezabýval. Napadené rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a námitka žalobce, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí dostatečně nezabýval splněním podmínek pro uložení pořádkové pokuty, je důvodná. Soud za této situace nemohl přistoupit k věcnému přezkumu naplnění uvedených předpokladů pro uložení pořádkové pokuty, neboť správnímu soudu nepřísluší dotvářet správní rozhodnutí a nahrazovat tak činnost správního orgánu. Soud připomíná, že ztížení k. p. je třeba posuzovat z hlediska účelu, pro který byla nařízena. Dále soud uvádí, že ačkoli byla v projednávané věci uložena pořádková pokuta při spodní hranici (4 % maximální částky), žalovaný byl povinen se v napadeném rozhodnutí vypořádat s odvolací námitkou žalobce směřující proti nedostatečnému odůvodnění její výše, což neučinil. Úvahy o výši pořádkové pokuty přitom musí logicky navazovat na dostatečné odůvodnění předpokladů pro její uložení.
23. K námitce žalobce, že byl přítomen na místě k. p., soud uvádí, že žalovaný v napadeném rozhodnutí vysvětlil, že závěr o neúčasti žalobce učinil na základě protokolu ze dne X, který měl za potvrzený vyjádřením s. o. R. V. L. S tímto závěrem se soud ztotožňuje. Důkazy, které žalobce v žalobě navrhl k prokázání svého tvrzení, a to doklad o uskutečnění tří telefonických hovorů krátce před j. h., a doklady prokazující skutečnost, že v době od X do X hodin byla v. j. žalobce, nejsou způsobilé doložit, že se žalobce ve stanovenou dobu v X hodin na stanovené místo k posuzované stavbě u č. p. X dostavil a že se ke k. p. nedostavila žádná z ú. ani p. o.
24. Soud s ohledem na výše uvedené žalobou napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Vysloveným právním názorem jsou správní orgány v dalším řízení vázány (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
25. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, a má proto právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení zahrnují náhradu zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč a náklady na zastoupení advokátem, které tvoří odměna za zastoupení, náhrada hotových výdajů a náhrada daně z přidané hodnoty. Výše odměny advokáta za zastupování se stanoví v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Zástupce žalobce provedl v řízení tři úkony právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu, a to převzetí zastoupení, sepsal žaloby a repliky. Odměna za jeden úkon právní služby činí dle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu 3 100 Kč, celková výše odměny tak činí 9 300 Kč. Vedle odměny přísluší zástupci žalobkyně též náhrada hotových výdajů v paušální výši 300 Kč za každý z úkonů právní služby dle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu, celkem tedy 900 Kč. Jelikož zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, je součástí nákladů žalobce též náhrada této daně, kterou je jeho zástupce

povinen odvést z odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů (§ 57 odst. 2 s. ř. s.), ve výši 21 % z částky 10 200 Kč, tedy 2 142 Kč. Náhradu nákladů řízení v celkové výši 15 342 Kč je žalovaný povinen uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám zástupce žalobce, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. ledna 2020

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu